

Andělé jsou všude kolem nás, stačí je oslovit, a dějí se zázraky

Herečka **Gabriela Filippi** (47) nafotila spolu se svým manželem, dcerou a synem charitativní kalendář pro SOS vesničky. Na fotografii pózuje s andělkem, protože na anděly věří, stejně jako na harmonii, lásku a rodinu, kterou si hýčká a užívá každým dnem.

Gabriele, proč jste se rozhodla podpořit právě tuto charitativní akci?

Pomáhat druhým je přece jedna z nejdůležitějších skutečností, která má v životě smysl. I pro nás pomáhající. Zákon života je spravedlivý, jak člověk zaseje, tak sklídí, a já se snažím semínka lásky zasévat, kdykoli to jde, a učím tomu i své děti. Do projektu pro SOS vesničky jsem přizvala dceru, která studuje na konzervatoři herectví, věnuje se rapu a tanci a má organizační schopnosti. Vzala si na starost organizaci a oslovila svého kamaráda, skvělého výtvarníka, grafika a fotografa Tomáše Gnosise Snopa, který kalendář nafotil, výtvarně a graficky zpracoval.

Kdo vám na fotkách dělal společnost?

Celkem se nás fotilo dvanáct v čele s novou patronkou organizace Terezou Kostkovou a společnost nám na fotografiích dělaly děti, kterým organizace pomáhá. Fotili se třeba Kamil Střihavka, Matěj Ruppert, Daniela Šinkorová, Patricie Solaříková, Veronika Arichteva, má dcera Sofie, můj syn i manžel. Kromě umělců jsme oslovili i jeden z nejpoblábnějších parkurových týmů Freemove, se kterými akrobaticky skáče můj syn, a z toho byly děti z SOS vesniček naprosto nadšené. Z kalendáře mám veličanskou radost a věřím, že nadšení mladého realizačního týmu Sofie a Tomáše se odrazí v prodeji a pro SOS vesničky se vybere hodně peněz. Byla bych ráda, kdyby kalendář zdobil každou zeď v republice.

Bavilo vás focení? Co jste si pro tu vzácnou příležitost oblékla?

Já se fotím ráda. Na focení jsem si vybrala šaty z módního ateliéru Renaty Glosové Arte-diva, ve kterých se každá žena cítí jako bohyně. Ale že mi díky těm šatům narostou i křídla, to jsem netušila.☺ Tomáš Snop nám totiž namaloval tak krásná křídla, že jsem uvěřila, že přesně taková ve skutečnosti mám. Na té fotografii je zachycen okamžik splynutí našich duší, takové zvláštní kouzlo, jež moc slovy nejde popsat, ale když se na ni podíváte, třeba to pocítíte.

Máte ráda anděly?

Tematika andělů je mi blízká. Jedno z mých představení se jmenuje Andělé v mém srdci. Bylo inspirováno knihou Lorny Byrne a hraje se v něm o dívce, která od narození komunikuje s anděly a duchovními světy. Věřím, že andělé jsou všude kolem nás, stačí je jen oslovit, a v našich životech se začnou dít zázraky.

Proč myslíte, že je tolik dětí, které nevyrostají v rodinách a končí třeba právě v SOS vesničkách?

Možná proto, že je mezi lidmi málo lásky? Protože si ji nedokážeme

Učím se být pozorovatelem života

S manželem, dcerou a synem tvoří semknutou rodinu

Vizitka

- Narodila se ve znamení Štíra v Novém Městě na Moravě.
- Je absolventkou konzervatoře v Brně, oboru balet, poté vystudovala hudebně dramatický obor na konzervatoři v Praze.
- Hrála např. v pohádce o Myrtové panně, v seriálech Hříchy pro pátera Knoxe, Pojišťovna štěstí, Ordinance v růžové zahradě.
- Založila Léčivé divadlo, v jehož repertoáru najdete hry Anastasia, Chlapec, který viděl pravdu a Andělé v mém srdci.
- Na Štědrý den pravidelně recituje duchovní poezii ve Vánočním koncertu, letos poprvé i s dcerou Sofií. Pořad bude vysílat CT Art.
- S manželem Pavlem Karochem má děti Sofii a Gabriela.

dávat? Nežijeme láskou sami k sobě? A potom nejsme ani schopni s láskou vychovávat děti? Naštěstí je celý svět tvořen v harmonii, a proto existují lidé, kterým třeba nebylo dáno mít vlastní děti, a svou láskou mohou zahrnout „cizí“ dítě. Věřím, že když svou lásku dávají, vrací se k nim ze všech stran. Od dětí, kterým pomohly do života, ale také od Stvoření, které všechny projevy lásky vnímá. A k tomu všemu máme možnost se připojit my všichni.

Jak vnímáte maminky pěstounky, které v SOS vesničce žijí a vychovávají samy několik dětí?

Jsou to andělé v lidské podobě. Já mám v kalendáři křídla namalovaná, ale jejich křídla jsou vlastně objímající ruce, ve kterých potřebným dětem poskytují teplo domova. Obdivuji je a s láskou prosím o hezké myšlenky za ně, za uznání a třeba i modlitby, aby jim jejich služba byla radostí a odměnou.

Vy sama jste maminka syna Gabriela a dcery Sofie. Cítíte se uvnitř sebe změnu, když se narodili?

Cítila a pociťuji ji každým dnem. Na tu bezdětnou Gabrielu si už ani nepamatuji. Snad jen při pozorování vylomenin mé dcery si uvědomím, odkud vítr fouká.☺ Narozením dětí jsem se stala celistvá, naplněná, šťastná, že jsem tu pro ně, a že se o tyto pocity mohu dělit s mužem, kterého miluji. Toužila jsem dětem snést nebe na zem a občas jsem zapomínala, že je třeba i řádu a disciplíny. Obojí mi trochu schází. Ale tam, kde nám bylo ubráno, nás život doučí. Svě děti miluji, jsem tu pro ně v každé chvíli, ale také se pomalu vracím sama k sobě. Ke svému životu, radostem, ke svému ženství, abych je jednoho dne dokázala vypustit z hnízda a necítala jsem se zmatená a opuštěná.

Dělají vám děti radost?

Jsem na ně pyšná. Dokázaly si najít svůj životní směr a radosti, ve kterých jsou šťastné. Gabrielovi je dvanáct a má velké sportovní nadání. Do jedenácti let hrál fotbal, ale pak se našel v parkouru a freerunu. Skáče v terénu, umí neuvěřitelné věci, trénuje každý den a ve svých letech má obrovskou základnu obdivovatelů a následovníků. Točí ze svého skákání videa, a tím se věnuje i filmářským oborům. Kameře, střihu, počítačové grafice a už ve svém věku je oslovován ke spolupráci ve sportovních aktivitách a k reklamě spojené s jeho osobou. A to vše si vybudoval sám, nepomáhali jsme mu, ani bychom to neuměli, je to úplně jiný obor.

A dcera Sofie?

Ta je umělkyně. Rozený tvůrce. Tančí, hraje, píše texty, scénáře a brzy jí vyjde rapové album, na které se moc těším. Letos maturuje

na konzervatoři, hrajeme spolu v několika představeních i v Léčivém divadle. Modelujeme akce společně poprvé vystoupíme na Vánočním koncertu v televizi. Sofie je živá, neřízená střela. Víím, že v životě nebude čekat na telefon s pracovními nabídkami od druhých, protože je schopna sama vytvořit krásné umělecké projekty.

Jak se svými dětmi dnes trávíte nejraději čas?

My jsme taková tlupa, sdílíme dohromady vše, co se dá. Mazlení ve velké posteli, dovolené u moře a na horách i každý běžný den. V bytě máme otevřené prostory, koupili jsme si nový velký gauč, abychom si přítomnosti dětí mohli užít co nejvíce,

než nám z hnízda vyletí. Pravda je, že Sofie už je často mimo naše hnízdo, ale ještě s námi tráví dovolené. Po náročnějším dospívání jsme dnes už dobré kámošky. Jak ona s oblibou říká.☺

Máte společné zájmy i s manželem?

Naše manželství má hluboké kořeny v duchovním vnímání světa. A přestože někdy přijde bouře a naše názory se třísťí, kořeny společného principu života to udrží. Letos jsme spolu už pětadvacet let a držíme se. Vážíme si sebe navzájem, respektujeme se a občas o sebe i pečujeme. Učíme se trávit čas sami se sebou. Když od dětí na delší čas odjedeme, hned se nám po nich stýská. Třeba minulý léto zůstaly děti doma samy a my odjeli na pět dnů k moři.

INFO: O kalendáře SOS vesniček můžete soutěžit na str. 43.

Do Léčivého divadla si zvu hosty, již mohou inspirovat ostatní

Jak jste si to užili?

Úžasně! Nikoho jsme nemuseli k něčemu přemlouvat, byli jsme tu jen sami pro sebe, a bylo to boží. Připadala jsem si jak na svatební cestě i s těmi zamilovanými pocíty!

Jste nejen manželka, máma a herečka, ale i krásná žena, jak o sebe pečujete? Dbáte na zdravý životní styl?

Vaše slova mě těší, i když posun v čase je zřejmý. Pečuji o sebe především zevnitř. Ono se to pak projeví navenek. Věnuji se často duševní hygieně. Ráno vstávám s modlitbou, věnuji se meditaci, chodím na hodinovou procházku za každé-

ho počasí a tam si čistím hlavu, třídím myšlenky. Několikrát v týdnu cvičím jógu, které se věnuji už třicet let, a především se učím být v roli pozorovatele života. A to je vlastně doživotní úkol. Meditace tvořím i pro druhé, nedávno vyšlo mé CD Minutěnky, krátké meditace pro každodenní život, ideální pro začátečníky. Mou vášní je duchovní literatura a lidé, kteří ke smysluplnému životu vedou druhé. Takové štěstě osobnosti si zvu do Léčivého divadla a vedu s nimi hovory o jejich životě a o skutečnostech mezi nebem a zemí. Zevnitř o sebe pečuji i přírodními produkty a bylinkami. Jíst se snažím zdravě a vyvažovat pohyb s příjmem potravy, ale mou slabostí jsou sladkosti, a to je má tréninková zóna vůle.

Často hovoříte o Léčivém divadle.

Jaké hry tam hrajete?

Léčivé divadlo začalo svou sedmou sezonu a jsem za to vděčná. Pokaždé, když jdu hrát, vnímám posvátnost večerů, kdy spolu s diváky a kolegy prožíváme něco mimořádného. Je to jako v biblickém příběhu o uzdravení, kdy se schází větší skupina lidí a modlí se za uzdravení nemocného. Když se sejdou dva a více v bohulibých myšlenkách, začnou se dít zázraky. A u nás v divadle se dějí. Jsou to krásné, zázračné chvíle se skutečnými mystickými příběhy, které hrajeme. I kakabus od nás odchází s úsměvem na tváři.☺